

Waarom de doop niet in plaats van de besnijdenis is gekomen

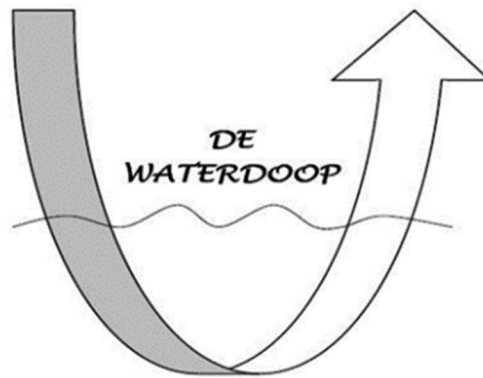
De doop is niet gekomen in plaats van de besnijdenis. De rechten der wet –doe dat en gij zult leven– werden bewaard in de voorhuid, Rom. 2:26. Deze rechten had de mens verloren door zijn val in Adam. Hiervan betuigt de apostel: Het gebod, dat ten leven was, hetzelfde is mij ten dood bevonden. De enige ontsnapping aan het oordeel der wet is derhalve de dood. Middels de besnijdenis werd daarom een stenen mes der gerechtigheid in het vlees van de man gezet, met name daar waar vanuit hij vrucht en zaad kon voort brengen. De afgesneden voorhuid, hetwelk een afschijnsel was van het lichaam der zonden, ofwel onze verdorven zondige natuur, werd vervolgens in de grond begraven. Want, uit de eerste Adam geen vrucht meer in der eeuwigheid, uw vrucht worde uit Mij gevonden, zei de gekomen beloofde Messias der Heilige Schriften, de Tweede Adam, ofwel Gods enig geboren Zoon, de Heere Jezus Christus. De vrouw in Israël werd niet besneden omdat zij alleen uit haar man vrucht kon dragen.

Omdat het geestelijk verkoren Israël de bruid van Jezus Christus is, en derhalve uit mannen en vrouwen bestaat, kan ook zij alleen door geloofsgemeenschap vrucht dragen uit haar Tweede Man, Rom. 7:4b. Toen Christus het Heil voor Zijn bruidskerk verwierf, door middel van Zijn heilige en rechtvaardige leven en Zijn kruisverdiensten op de kruisheuvel Golgotha, ging bij Hem het zwaard van Gods gerechtigheid door Zijn onschuldige vlees dat Hij had aangenomen, opdat al de overtredingen van Zijn Bruidskerk, die Hem werden toegerekend, veroordeeld zouden worden in Zijn aangenomen vlees.

Opdat het recht der wet geestelijk vervuld en verheerlijkt zou worden in Zijn verkoren Bruidskerk, Rom. 8:3-4. Dit recht der wet is dus in Christus Jezus verheerlijkt geworden, 'doe dat en gij zult leven' heeft Hij plaatsbekledend voor Zijn bruidskerk volkomen zondeloos opgeluisterd en verworven, en 'de ziel die zondigt zal de dood sterven' is middels Zijn kruisdood op Golgotha eveneens in Hem Borgtochtelijk volbracht geworden. Maar Christus Jezus en Dien gekruist is niet alleen een Middelaar van verwerving, maar ook een Middelaar van toepassing. Bij de toepassing en schenking van dit verworven Heil wordt door God de Heilige Geest de verkoren bruidskerk van Christus op geestelijke wijze besneden (Kol. 2:11-13), dit is het hartverscheurende berouw vanuit een onhoudbare nood voor God over de bedreven zonden jegens wet en evangelie, zijnde met Hem begraven in de dood door de doop, Rom. 6:3-6. Zoals de Heere Jezus stierf onder de vloek der wet en de schuld en last van de zonde, ja, de dood stierf aan de wet en de zonde, door de dood bevrijd zijnde van de vloek der wet en de straf der zonde, alzo sterft de gelovige onder de vloek van de wet en de last van schuld en zonde in zijn geweten, Gal.2:19-21. En alzo is het ook geschiedt in het veroordeelde hart van de tollenaar achterin de tempel, toen hij het in deze onhoudbare nood roepende om genade tot God uitriep: O God, wees mij zondaar genadig, precies in diezelfde stonde verhief de Heere Jezus in Zijn stervende liefde Zijn stem hem luidkeels toeroepende: Het is volbracht....!! Waarop de aarde beefde en de steenrotsen scheurden, en het voorhangsel van boven naar beneden scheurde in het veroordeelde hart van die tollenaar. Zie daar hoe de tollenaar door de Heilige Geest werd besneden, ofwel werd gedood aan al zijn eigengerechtigheden en ongerechtigheden voor God. Voorwaar ik zeg u, zei de Heere Jezus, deze man ging gerechtvaardigd af naar zijn huis.

De ondergang in het doopwater is derhalve een beeld van de besnijdenis, ofwel de doding van het vlees dat geen vruchten meer kon voort brengen. Gods' heilige wet was immers krachteloos geworden door het zondige vlees van de gevallen mens. In de besnijdenis was dus alleen een bloedig teken van de doding van het vlees dat door de bedreven zonden onvruchtbaar was geworden, maar er was nog geen teken ten leve in omdat de beloofde Messias der Schriften nog moest komen, en Zijn Geest der Belofte nog verworven en uitgestort moest worden. Deze allen (= alle ware besneden gelovigen in het oude testament) zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren. Want die zulke dingen zeggen, betonen klaarkijk, dat zij een vaderland zoeken. (Hebr. 11: 13-14)

KRUISDOOD EN OPSTANDING

wet en evangelie | vloek en zegen | zonde en genade | oordeel en vrijspraak

Opdat het recht der wet in ons verheerlijkt worde, in en door een weg van geestelijke kruisdood en opstanding. De ondergang in het doopwater, wat in onze kerken helaas niet meer zichtbaar wordt vertoond, is derhalve een teken van de geestelijke afsnijding en doding van de heerschappij van Adam onder een verbroken werkverbond. Nooit geen gerechtigheid en heiligheid meer uit de werken van het vlees, en de opgang uit het doopwater is een teken van de geloofsvereniging en geestelijke inlijving in de Tweede Adam onder een vervulde wet (= evangelie), toegepast en verheerlijkt door de Geest der Beloftenis. Om deze reden ontving de Heere Jezus ook Zijn drievoudig ambt van Zijn hemelse Vader zijnde het Voorwerp des geloofs met de Heilige Geest Die Zich aan Zijn ontvangen ambt paarde waardoor Hij met vrucht Zijn ambten kon vervullen nadat Hij gedoopt was in de Jordaan door Johannes de dooper. Bij de onderwerpen des geloofs die in Hem geloven en met Hem zijn verenigd geschiedt dit wezenlijk niet anders, want ook zij ontvangen op de dag van hun geestelijke doop het ambt aller gelovigen van hun hemelse Vader in het uur der minne bij hun geestelijke besnijdenis waarop zij de verworven Geest van hun oudste Broeder ontvingen waardoor zij in Zijn opstandingskracht uit hun doodstaat en graf der zonden mochten opstaan tot een nieuw godzalig leven. Op deze (8^e) dag van hun besnijdenis kregen deze christenen tevens een nieuwe naam, ze werden vernoemd naar Christus het Voorwerp van hun zaligmakende geschonken geloof, en dus ook hierom werden alleen de mannen in Israël besneden in hun vlees dat vrucht voort kon brengen, en werden alle gelovige mannen en vrouwen gedoopt in water.

De tweede Adam in de plaats van de eerste Adam

Waar de eerste man nog leeft, daar kan de Tweede Man geen reddende kracht doen of uitkomst bieden. Versta dit vanuit Rom. 5 vers 12-21, en Rom. 7 vers 1-6. Een vrouw in Israël mocht pas trouwen met een andere man indien haar eerste man was overleden, anders pleegde zij hoererie. De gelovige Kerk van Christus wordt geestelijk gedoopt in Zijn vervloekte kruisdood (Gal.2:19-20, Rom.6:3-7) tot vernietiging en begraving van zonden, tot één Lichaam (= gemeente van Christus) gedoopt waarvan Christus het Hoofd is (Gal.3:27) waardoor ze in Hem één van zin en eensgevoelend zijn, en tot één Geest gedrenkt (1Kor.12:13, Rom.8:9-11, 1 Petr.3:8, Phil.2:2) tot heiliging en vernieuwing des levens. Hiervan is de uitwendige doop een beeld en afschijnsel. Dit was het teken van Jona den profeet. Hierom mocht destijds in de dienst der schaduwen in de nacht van Israëls verlossing uit het diensthuis van Egypteland ook geen onbesnedene eten van het geroosterde vlees van het onschuldige paaslam dat als plaatsvervanging werd geslacht en gegeten tot vereniging, Ex. 12:44,48, Joh. 6:53-57, waarna het ganse volk Israël uittoog richting de Rode Zee. In de nacht van het pascha bracht God het dodelijk verderf over het ganse diensthuis van Egypteland, en alle eerstgeboren erfgenamen die niet achter bloed waren geborgen werden gedood. Behalve in de huizen van Israël, want daar moest op Gods bevel een ander (het paaslam)

de dood ingaan. Want, de zonen der dienstbaren zouden geenszins erven met de verlostes zonen die uit de vrije geboren zijn geworden. Het bloed van het geslachte paaslam en het water in de wolkkolom hebben Israël uitgeleid in vrijheid, vergelijk Efeze 1:13. Door de rode zee (= beeld van de doop) werd Israël onder leiding van de wolkkolom in de woestijn geleid, waar zij gejuicht en Gode lofzangen gezongen hebben vanwege hun blijdschap en vreugde over hun verlossing, dagelijks gegeten van het hemelse manna, gedronken van het water uit de steenrots, Gods heilige wet in vrijheid ontvangen die in de ark des verbonds werd gelegd (beeld van vervulde wet in Jezus Christus), en nader onderwezen werden in hun verlossing uit het diensthuis middels de dienst der tabernakel. Door bloed en water heeft God Zijn bondsvolk Israël uitgeleid, en rode zee (doop) was de toegang tot het dagelijks manna (HA) eten in de woestijn en het ontvangen van een vervulde wet, die op Gods bevel in de ark des verbonds gelegd moest worden, onderaan de voet van de berg Sinaï. Het bloed van het paaslam tot verzoening en het water des levens des Heiligen Geestes tot vernieuwing. Evenzo was het gestorte bloed van de offerdieren bij het koperen brandofferaltair en het water in koperen wasvat de toegang tot de gouden tafel der toonbroden (HA) en de gouden menorah kandelaar (= heilig evangelie) in het Heilige. Alzo onderhield God Zijn bondsvolk Israël, door Woordbediening en sacramentsbediening middels de brekingen des broods. Dit zag tevens op de twee penningen die de barmhartige Samaritaan in de herberg achterliet tot onderhoud en zorg van die halfdood geslagen man om uit te rusten van al zijn verwondingen. Het gouden wierookaltair zag in geestelijk opzicht op de vrucht van woordbediening en sacramentsbediening, die aanbidding, vrede en blijdschap door de vergevende liefde van Christus Jezus in het hart achterlaat.

Ten laatste nog een persoonlijk woord. Onze kerken zijn verzonken in een traditie waarin kleine kinderen zonder geloof worden gedoopt, en waarvan ook velen rondom de huwbare leeftijd belijdenis doen van hun veronderstelde geloof dat ze nooit is geschonken. Sommige leraren doen dit af als belijdenis van de waarheid, maar als het moment gekomen is en de catechisanten staan vooraan in de kerk wordt evenwel gewoon het formulier gelezen om belijdenis des geloofs af te leggen. Belijdenis doen van een Christus der Schriften die ze alleen kennen vanuit een vragenboekje. En middels deze vorm van gereformeerde comune verkrijgen de belijdende leden tevens een onkerkelijk recht tot het (HA) Lichaam van de Heere Jezus Christus, en als ze naar verloop van tijd ook nog een beetje netjes leven en in het godsdienstige paadje blijven wandelen komen ze ook nog weleens in aanmerking om diaken of ouderling te worden die op hun beurt ook dominees gaan beroepen. Weet en besef toch dat God geen ledig Aanschouwer is van deze onkerkelijke troep, en probeer dan ook te begrijpen waarom in onze kerken de dood over het leven is gaan heersen, en de Geest van God schier bijna geheel uit onze kerken is geweken, en waarom er bijna geen zielen meer tot bekering komen. Bedenk ook dat u met deelname aan deze onbijbelse tradities en een verondersteld geloof niet voor God kunt verschijnen. De Kerk is de *curia ke*, dat is: dat wat van den Heere is. Ik hoop dat u begrijpt dat dit geen Kerk van Christus meer is, maar wezenlijk niet veel meer verschilt van de vervloekte rooms katholieke ziertjeswinnerij, waardoor men verzekerd is van uw wekelijkse, uw maandelijkse, en uw jaarlijkse financiële bijdragen, om deze onkerkelijke troep en onbijbelse tradities in stand te kunnen houden. Doe toch niet meer mee aan deze goddeloze rommel waar God niet vanaf weet, en smeeke God om waarachtige bekering van uw boze zondige hart, alvorens u belijdenis doet van een waar geschonken geloof en u zich vervolgens laat dopen. Want dit was namelijk ook de Bijbelse volgorde, leest u hier zelf: En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart (dit was hun geestelijke besnijdenis), en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. En met veel meer andere woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht! Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen. En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden. (Hand. 2 vers 37-42)

Mijn antwoord op reactie van een goede vriend die het standpunt van Calvijn aanhangt

DJK : Geachte vriend, je schreef mij het volgende: “De doop is gegrond op de beloften Gods, niet op het geloof!” Hierin heb je de kern van ons meningsverschil inzake de kinderdoop kort en bondig samengevat.

Maar laten we inderdaad naar het Woord blijven luisteren. Je kent de geschiedenis van Petrus die ontboden werd bij het huis van Cornelius. Beide kanten mochten het weten dat het in de weg des Heeren was, en God kwam erin mee. Tijdens de prediking van Petrus valt de Geest Gods (in Zijn werking van kruisdood en opstanding) op alle hoorders in dat huisje van Cornelius die deze woorden van de apostel hoorden. Hun geschonken geloof was dus door het gehoor, door het gepredikte Woord Gods. Toen antwoordde de apostel Petrus: Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij? En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in den Naam des Heeren. Toen baden zij hem, dat hij enige dagen bij hen wilde blijven. (Hand. 10 vers 47-48) Bij de Pinksterlingen ging dit wezenlijk net zo, en wat zegt Filippus de diaken tot de Moorman uit Candacé toen hij aangaf gedoopt te willen worden? Tenzij gij van ganser harte geloofd, zo is het geoorloofd. Andersom is ook waar, dan is de doop dus ongeoorloofd! Waarop die Moorman zijn geschonken geloof in Jezus Christus de Zone Gods van harte beleed. In alle voornoemde voorvallen was de volgorde: prediking van het Woord – schenking van geloof in wet en evangelie door de Heilige Geest – Heilige Doop – Breking des broods. Bij het huis van Lydia en de stokbewaarder staat de weg tot hun doop niet vermeld, hoewel bij het huis van de stokbewaarder wel staat vermeld dat hij en zijn huis aan God gelovig waren geworden, Hand. 16:34. Hierbij moeten we ook niet vergeten dat er in deze bloeitijd van de vroegchristelijke kerk uit de heidenen vaak tientallen, honderden en duizenden zielen tegelijk tot waarachtige bekering kwamen. Maar vanuit het voorgaande waar ik je op wees is het toch zeer aannemelijk dat het bij het huis van Lydia, het huis van de stokbewaarder, en het huisgezin van Stefanus evenzo is geschiedt. Of denk jij misschien dat de apostelen in opdracht van de uitgestorte Geest Gods inzake de doop met twee maten gemeten hebben, om het ene huis op het geschonken geloof te dopen en het andere huis op de beloften Gods? Nee toch? Hoe kan je hier toch aan vast blijven houden? Keer toch weder tot het Woord en gooi dat harnas van de kinderdoop van je af.

Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen in één Geest gedrenkt (1 Kor. 12:13)

Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft (Kol. 2:12-14)

Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? (Rom. 6)

Want de letter doodt, maar de Geest maakt levend (2 Kor. 3:6-9)

Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou (Gal. 2:19-21)

Die wel gedood is in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest (1 Petrus 3:18-21)

Dit is een getrouw woord, want indien wij met Hem gestorven zijn, zo zullen wij ook met Hem leven (2 Tim. 2:11)

Het oude is voorbij gegaan, ziet het is alles nieuw geworden (2 Kor. 5:17)

En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Zie daar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd (Hand. 8:36-37)

Hartelijke groet, D.J. Kleen